

לשמוח ולשמח בחג

חג הסוכות – זמן שמחתנו

וּשְׂמַחַת בְּחַגְךָ [...]

(דברים טז, יד)

[...] וְהָיִיתָ אִתָּהּ שְׂמֵחַ

(דברים טז, טו)

וּשְׂמַחְתֶּם לְפָנָי ה' אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים [...]

(ויקרא כג, ח)

לשמח אחרים בחג

חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאַסְפֹּךָ

מִגְרֶנְךָ וּמִיְקֻבְךָ.

וְשִׂמַחְתָּ בְּחַגְךָ אֶתֶּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ

וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיִּתּוֹם וְהָאֶלְמָנָה

אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ.

(דברים טז, 13-14)

בְּאַסְפֹּךָ: כשאתה אוסף.

מִגְרֶנְךָ: מהגורן שלך. הגורן הוא מקום מיוחד שהיו מקימים בעבר כדי לאסוף בו את התבואה לאחר שנקצרה, וכדי לחלץ מן השיבולים את גרגירי החיטה.

מִיְקֻבְךָ: מהיקב שלך. היקב הוא מתקן מיוחד לייצור יין, בדרך כלל מענבים.

אִמְתְּךָ: האמה שלך, כלומר המשרתת או השפחה שלך.

לְוִי: אדם הממלא מקום לשבט לוי, אחד משנים-עשר שבטי ישראל. בני שבט לוי נבחרו לשרת במקדש ולא הייתה להם אדמה משלהם שיכלו לעבד אותה ולהתפרנס ממנה.

גֵּר: תושב זר, אדם שעזב את מולדתו ועבר לגור בארץ אחרת. לגרים לא הייתה אדמה משלהם והם היו עניים, ולכן חלה חובה להגן על זכויותיהם.

וְהַיִּתּוֹם וְהָאֶלְמָנָה: היתומים והאלמנות בתקופת המקרא היו עניים בגלל החוסר במפרנס הראשי, ולכן חל איסור לצערם ויש חובה לדאוג לפרנסתם.

מלימוד למעשה

צעצועים לתרומה

מוזיקאים מנגנים על אוטובוס לעוברים והשבים

מתנדבת מביאה מוצרי מזון לנזקקים

התמונות במצגת מתוך: Shutterstock.com